777/07

Den 20. august 2007 blev i sag nr. 70.323:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Europæiske Rejseforsikring A/S
Frederiksberg Alle 3
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sit medlemskab af Fagforeningen Danmark har heltidsulykkesforsikring i Europæiske Rejseforsikring A/S, klager ved sin fagforening over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist, at der er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Klageren, der er født i 1982, har pådraget sig psykiske mén.

Det fremgår af sagen, at klageren den 29/12 2003 om morgenen som led i sit arbejde som postbud skulle aflevere post på en landejendom. Der var lys i gangarealet, hvilket normalt betød, at gårdens indehaver gerne ville betale regninger eller aflevere breve. Klageren gik derfor indenfor, hvor hun så, at indehaveren havde begået selvmord ved at hænge sig lige inden for døren. Klageren kørte derefter tilbage til postkontoret, hvor hendes arbejdsgiver alarmerede politiet.

På findestedet fandt politiet et afskedsbrev med følgende ordlyd: "Hej Post. Du er nød til at slå alarm da jeg er taget hjem til Gud".

Klageren har redegjort for det efterfølgende forløb således:

"Jeg gjorde mit til at komme i gang med at arbejde igen, jeg mødte allerede igen næste morgen, med det resultat at jeg stadig var i chok, men både kolleger og Falck psykolog mente det var bedst at prøve at komme i gang igen, jeg prøvede utallige gange at møde på arbejde og tage den samme og andre ruter men uden held. Jeg har gået hos forskellige psykologer hvoraf den ene har jeg selv betalt og alt er prøvet, det endte med at jeg stod med en fyreseddel, grundet for mange sygedage.
…
Bare det at være alene hjemme om dagen er en stor kamp, jeg føler ikke at jeg kan bevæge mig frit i mit eget hjem tilliden til hvad der venter bag døren i det næste rum styrer mit liv, jeg kan ikke være alene hjemme om aften, så jeg går hel i panik alt skal låses og jeg tør ikke at gå rundt.

Når det er mørkt tør jeg ikke kigge på vinduerne fordi jeg er bange for hvad jeg ser.

… er i byen går jeg ikke selv på toilet, jeg sørger for at en ser om alt er som det skal være.

Jeg er bange for at køre i bil når det er mørkt, og for at se på huse."

Ved skrivelse af 6/1 2005 meddelte selskabet afslag på erstatning under henvisning til, at hændelsen ikke kunne anerkendes som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Den 21/2 2005 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen hændelsen som en dækningsberettigende arbejdsskade.

Ved skrivelse af 7/12 2005 meddelte Arbejdsskadestyrelsen, at klagerens erhvervsevne vurderedes at være nedsat med mindre end 15 %, hvorfor der ikke ville blive udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne. Arbejdsskadestyrelsen konkluderede desuden, at ulykkestilfældet ikke havde medført et varigt mén på mindst 5 %.

Som led i en revurdering af afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen blev klageren henvist til undersøgelse hos en speciallæge. Af erklæringen udarbejdet den 15/3 2006 af overlæge R.K.A., speciallæge i psykiatri, fremgår bl.a.:

"Pt. er primært rystet med bevidsthedsindsnævring og uvirkelighedsførelse. Hendes oplevelse af verden som et forudsigeligt og trygt sted ændres. Pt. forbliver den følgende tid vedvarende psykisk anspændt med tilbagevendende erindringsbilleder fra traumet, natlige mareridt og stigende grad af undgåelsesadfærd, der efterhånden generaliseres, så pt. ikke kan være alene eller færdes i eget hjem i mørke. Kan ikke gå alene i forretninger, større forsamlinger, og får generel mistillid/mistro til andre mennesker. Har umiddelbart efter traumet kontakt til psykolog, og har siden i forlø-

bet haft i alt 5 kortere- eller længerevarende psykologiske behandlingsforløb. Pt. kan i dag færdes i eget hjem i dagtiden og har sjældent natlige mareridt, men herudover har behandlingen kun i beskeden grad haft indvirkning på pt.'s symptomer, der fortsat er indgribende i hendes hverdag.

Pt.'s aktuelle symptomer må utvivlsomt henføres til traumet den 29.12.2003. Den foreløbige relative beskedne behandlingseffekt, det store antal restsymptomer og den tid der er hengået er prognostisk dårlige tegn, mens pt.'s unge alder og øvrige ressourcer må give anledning til en vis optimisme og fordre fortsatte behandlingsforsøg. Pt. er i f.m. dagens undersøgelse visiteret i undertegnedes ambulatorium m.h.p senere overgang til Amtssygehusets angst- og fobitræning. I f.t. arbejdsmarkedet vil der initielt være skånehensyn, da pt. ikke kan arbejde alene i lukkede rum o.s.v."

Ved skrivelse af 1/5 2006 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen klagerens méngrad til 15 %. Samtidig fastholdt Arbejdsskadestyrelsen, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat i dækningsberettigende grad.

Klagerens repræsentant har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende hændelsen som et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Til støtte herfor henviser fagforeningen til sin skrivelse af 23/5 2006 til selskabet, hvoraf bl.a. fremgår:

"Vort medlem blev … af afdøde i særdeleshed bragt i centrum for begivenheden, ligesom begivenheden under hensyntagen til begivenhedens voldsomme karakter må betragtes som et ulykkestilfælde omfattet af ulykkesforsikringen.

Det bemærkes herudover, at skaden af Arbejdsskadestyrelsen er anerkendt som en arbejdsskade, idet Arbejdsskadestyrelsen har lagt vægt på at vort medlem 'var udsat for en pludselig og udefrakommende påvirkning …' samt at vort medlem herved fik 'et chok'."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 8/11 2006 bl.a.:

"I forbindelse med hændelsen sker der ikke nogen indvirkning på den forsikredes legeme, der har påviselig skade af dette til følge.

Da den forsikrede således ikke er pådraget nogen legemlig skade, og der følgelig er tale om rene psykiske følger, må vi fastholde, at den for forsikringsaftalen gældende ulykkesdefinition ikke er opfyldt i dette tilfælde. Vi kan derfor ikke anerkende hændelsen som et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.
…
Lov om sikring af følger af arbejdsskade finder ikke anvendelse på denne forsikringsaftale, der alene reguleres efter forsikringsbetingelserne og Forsikringsaftalelo-

ven. I forbindelse med forsikringsaftalens indgåelse har parterne ønsket at undtage skader, der ikke er følger af legemlig indvirkning.

Arbejdsskadestyrelsen angiver, at der normalt skal være tale om en tilfældig indvirkning på legemet. Arbejdsskadestyrelsen anfører da også, at de i vurderingen har lagt vægt på, at den forsikrede har været udsat for en pludselig og udefrakommende virkning. Styrelsen har således fraveget normalen og i sin vurdering set bort fra det faktum, at der ikke skete påviselig skade på legemet.

Arbejdsskadestyrelsens anerkendelse af skaden finder således ikke at have indvirkning på den foreliggende skade, der er reguleret af gældende forsikringsbetingelser og Forsikringsaftalelovens bestemmelser."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**3 Invaliditetserstatning**
a) Sikrede har ret til invaliditetserstatning, såfremt et *ulykkestilfælde* har medført et varigt mén på mindst 5 %. Méngraden fastsættes, når sikredes helbredstilstand er blevet stationær, det vil sige, når sikredes helbredstilstand ikke forventes at ville ændre sig væsentligt længere, dog senest 3 år efter *ulykkestilfældets* indtræden.
…
15 Definitioner
…
- *ulykkestilfælde* er i denne police en tilfældig af den sikredes vilje uafhængig, pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, der har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Nævnets flertal finder, at en skade, som den, der er overgået klageren, ikke kan anses som sket ved et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, mens nævnets mindretal finder, at dette er tilfældet.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Herefter

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen